

[Aksel Larsen.]

skal mere til at køre end det. Det drejer sig heller ikke om Heste, men det drejer sig om Arbejdere og Smaaakaarsfolk, som ikke bør lilles i Søvn ved Troen paa Valgresultaternes Evne til at bortvejre alle Farer, men som tværtimod bør vækkes op til aktiv Forsvarskamp mod, hvad der truer. Det er nemlig den eneste Maade, hvorpaa man kan skaffe sig Garanti mod, at Reaktionen ellers fortsat gaar frem.

Det, der er sket i de sidste 3—4 Aar, er det, at Arbejderbefolkningens økonomiske Stilling er blevet betydeligt forringet, medens Overklassens økonomiske Stilling er blevet betydeligt forbedret. Jeg har nok set, at den socialdemokratiske Presse efter Hr. Flovmands Eksempel har forsøgt efter Valget at lade, som om man imødegik en Del af de Tal, hvormed vi drev Valgagitation; men man lod kun, som om man imødegik det, man var nemlig ude af Stand til det. Vi gik ud fra Tallene i 1932 og sagde, at i 1935 saa det saadan ud. Den socialdemokratiske Presse skrev: Ja, men hvis vi gaar ud fra Tallene i 1928—29 og sammenligner med Tallene nu, ser det anderledes ud.

Men det er slet ikke det, det drejer sig om. 1932 var vel det, man kan kalde det allerdybeste Punkt af Krisen. Siden den Tid er der sket en betydelig Udvikling, hvorunder de rige er blevet rigere og de fattige fattigere, men hvorunder Fascismen samtidig har faaet betydelig flere Tilhængere her i Landet og de fascistiske og fascistisk sindede Organisationer er blevet betydeligt mere aggressive.

Det er det, man skal tage Stilling til og saa samtidigt gøre sig klart, at det, der kan slaa Reaktionen og den nazificerede Reaktion tilbage, det er ikke Valgresultater, men det er de arbejdende Massers forenede og organiserede Slagkraft. Men det er ikke saa godt bevendt med den, hvis man enten luller Masserne i Søvn i Troen paa, at der er ingen Fare, eller hvis man binder deres Organisationer, som man har gjort det med Fagforeningerne ved Hjælp af Forligsmandsloven.

Jeg vil minde om, hvad jeg tidligere har fremdraget her i Tinget, at det er udtalt af et Møde i Anden Internationale, et Møde, som jeg tror den nuværende Forsvarsminister deltog i, at Betingelsen for, at de demokratiske Rettigheder kunde forsvares og udnyttedes, var, at Arbejderorganisationerne, specielt de faglige Organisationer, ikke under nogen Form blev bundet eller indskrænket i deres Virksomhed af Staten. Dette Afsnit af Resolutionen

er virkelig fuldkommen rigtigt; det er en Betingelse. Men herhjemme har man parallelt med den økonomiske Udvikling igennem de sidste Aar, der blev befordret gennem Regeringens Kriselovgivning, foretaget en saadan Binding af de faglige Organisationer og derved indskrænket Arbejderklassens Aktionsevne.

Vi Kommunistere kan godt sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at vi er ikke Tilhængere af den bestaaende Samfundsordning. Det har vi aldrig hævdet, at vi var, og vi har aldrig lagt Skjul paa vore Hensigter over for denne. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan spare sig at forlange Udtalelser om, at vi i al Evighed agter at sværge til denne Samfundsordning. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skulde hellere forsøge at komme saa vidt, saa han dog kunde afgive en blot nogenlunde begrænset Garanti for, hvilke politiske Meninger hans Parti har, og hvilke politiske Arbejdsmetoder det agter at anvende. Men der kan det vistnok knibe en hel Del.

Vi agter ikke at forsøge at forfalske Verdenshistorien, som den hidtil har været, og denne Historie siger os tilstrækkelig tydeligt, hvordan Udviklingen af de menneskelige Samfund foregaar; men det, vi tager Stilling til, det er: Hvad er de nærliggende Opgaver for den arbejdende Befolkning i den givne Situation? Der er det ganske afgjort, at hvis den arbejdende Befolkning vil forsvare sine Rettigheder, forhindre en Krisepolitik, der yderligere beriger Overklassen og gør de fattige fattigere, og forhindre Reaktion og Fascisme i at triumfere, saa er det paa Tide, at vi alle sammen kommer til at trække i samme Retning, at kæmpe paa den samme Front, og det er det, vi Kommunistere forstaar, naar vi taler om Enhedsfront.

Schmidt: Der er fra forskellige Sider ved Omtalen af de sønderjyske Forhold blevet advaret mod de stærke og skarpe Ord, der let kunde bevirke det modsatte af det, man ønskede. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen mente, at jeg ogsaa havde ladet mig paavirke til at tale om Nøden dernede paa en Maade, der vel ikke svarede til Virkeligheden. I samme Linie laa det, naar det ærede Medlem Hr. A. Svensson advarede mig mod Deichgräber, naar jeg virkelig vilde en Afspænding.

Mit Standpunkt er klart nok og er paa ingen Maade i Modstrid med den Stilling, jeg før har indtaget. Jeg vil, at Kendsgerningerne, som de ligger dernede, kommer til at tale deres utvetydige Sprog; med det